

Весна прийшла.

І знов Великдень з нами!

Дорогі земляки!

На українську землю вкотре приходить Великдень – Великий День Воскресіння Божого Сина. Це свято ще ніколи не приносило нам стільки радості і смутку одночасно. Радості, бо вселяє віру в те, що, не дивлячись на різні випробування, людську байдужість і гріховність, Христос Воскрес, а смутку, бо Україна щодня втрачає своїх Героїв, які вже не почують у рідній церкві під час Богослужіння «Христос Воскрес!», не сядуть за святковий стіл, щоб разом з рідними спожити покладене у пасхальний кошик.

Та віра єднає нас. З прадавніх часів українці, славлячи Господа, сповідували у глибокій вірі християнські чесноти. Готуючись до Великодніх свят, вони щиро вірили, що разом з воскресінням Ісуса Христа воскресіння прийде і на Україну. Просімо у Воскреслого Божого Сина благословення для рідної землі.

Бажаємо миру, любові, достатку, благополуччя, здоров'я вам і вашим рідним. І нехай небо над вашою головою буде мирним, весна – сонячною, а Великдень – щасливим.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

**Перший заступник
голови районної
державної адміністрації
В.ЗАПУХЛЯК**

**Заступник голови
районної ради
Л.ХРУСТАВКА**

Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Дорогі країни!

Христос Воскрес! Воскресне Україна!
І мир прийде на землю козаків.
Нехай в молитві нас єднає віра,
Нехай у серці не змочає спів.
Христос Воскрес! Від заходу й до сходу
Хай Божа благодать огорне вас,
Зішле здоров'я, радості, любові,
Надії, віри й миру повсякчас!

Тетяна ЯБЛОНЬ,
уповноважений представник
депутатської групи
Народний Рух України
в Чортківській районній раді

Світлого Христового Воскресіння!

Президія ради обласного об'єднання сільськогосподарських підприємств Тернопільщини сердечно вітає хліборобів та всіх краян з Великоднем!

Нехай Господь дарує вам здоров'я, достаток, злагоду в кожній родині, високі врожаї, а Боже благословення стане запорукою миру на нашій святій українській землі.

**За дорученням
президії –
голова ради
об'єднання
Іван ЧАЙКІВСЬКИЙ**

Членство ради аграрних підприємств району та колектив управління агропромислового розвитку райдержадміністрації щиро здоровлять мешканців аграрного краю зі Світлим святом Христового Воскресіння.

Великдень – символ торжества християнських начал, утвердження віри, оновлення природи, що надихає на новий засів задля майбутності. Це добра нагода зміцнитися духовно, сповнити серця добротою й любов'ю. Син Божий переміг зло і воскрес. Це додає упевненості, що будь-які труднощі можна здолати. Тож нехай сяйво благодатного Великоднього вогню принесе у ваші оселі втіху й надію, добро та благополуччя.

Христос Воскрес! Слава Україні!

Дорогі спеціалісти, працівники, пайовики ПАП «Дзвін» сіл Звиняч, Скомороше, Косів, Ридодуби, Білобожниця, Бичківці, Білий Потік, Семаківці, Калинівщина, Біла, Росохач, Угринь, шановні колеги, партнери та друзі!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди найбільшого християнського свята – Воскресіння Христового!

3 року в рік любов Господня
Творить Свято Великодня
І цей День Світлого Воскресіння Христа
Хай принесе вам непохитну віру у краще майбуття,
А ще зсилає ласки з неба
За бажанням і потреби!
Цьогоріч в українців – одне бажання
І найбільше до Всевишнього прохання:
Щоб зіслав нам МИР з небес!
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

**З найкращими побажаннями – директор
ПАП «Дзвін» В.ГРАДОВИЙ**

Дирекція ПАП «Довіра» вітає зі світлим празником християн – Воскресінням Христовим всіх працівників підприємства та пайовиків сіл: Стара Ягільниця, Черкавщина, Шульганівка, Долина, Криволука, Милівці, Нагірянкя, Босири, Сокиринці, Коцюбинчики, Кривеньке, Товстеняке

**Чортківського району та сіл:
Лисівці, Рожанівка, Солоне, Мишків
Залищицького району.**
Нехай воскреслий Христос посилає вам і вашим родинам міцне здоров'я, радість і Боже благословення,
Миру і спокою всім вам і нашій неньці
Україні. Христос Воскрес!
**З повагою і шаною – директор
І.ВОЙЦИШИН**

ВETERANAM TA ДІТЯМ ВІЙНИ!

ЗНИЖКИ:
20.04-31.05.2015

НА ЛІКУВАННЯ
КАТАРАКТИ
ЗА НОВІТНИМИ
МЕТОДИКАМИ

30 та 25%
відповідно

ПОСТІЙНІ ЗНИЖКИ
ПЕНСІОНЕРАМ
НА ЛІКУВАННЯ
КАТАРАКТИ

20%

ОБСТЕЖЕННЯ: (муз. школа)
18 КВІТНЯ, м.ЧОРТКІВ

ОБСТЕЖЕННЯ ДЛЯ ПЕНСІОНЕРІВ **10%**

(066) 085 21 41

запис за т. в ЧОРТКОВІ 3 35 89

ЦЕНТР
СУЧАСНОЇ
ОФТАЛЬМОЛОГІЇ

Олег Барна,
народний депутат України

Анонс

17 квітня у залі засідань районної ради відбудеться презентація книги з історії краю Петра Федоришина «Важкий кожух, але свій» та зустріч з її автором і народними артистами України В'ячеславом Хім'яком та Борисом Репкою. Початок – о 13-й год. 30 хв. Запрошуються всі бажуючі. Кошти від реалізації книги підуть на потребу воїнів АТО.

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Доброчинство

Хто не годує свою армію – годуватиме чужу

40 тонн борошна і 5 т цибулі відправили у Вербну неділю воїнам АТО аграрії Чортківщини. У склад колони з 17 багатотонних вантажівок від Тернопільської області влилося й дві з нашого району, якими буде доставлено до Великодніх свят у навчальні центри на Львівщині, де проходять військову підготовку мобілізовані військовослужбовці, загалом близько 300 тонн різної продукції.

«Ми постійно допомагаємо нашим воїнам, які сьогодні захищають Батьківщину зі зброєю в руках від ворога на Сході країни, – значив в інтерв'ю присутньому кореспонденту 5-го каналу голова ради аграрних підприємств Чортківщини, директор ПАП «Дзвін» Василь Градовий. Кожному мобілізованому з сіл, де ми орендуємо паї, виплачуємо по 3 тис. грн., провели

ремонт квартири, придбані для сім'ї загиблого воїна з Россохача Громова Дениса. Першу подібну масштабну акцію провели напередодні Різдва свят. Сьогодні маємо другу. Хочемо, щоб відчули радість Великодня й наші Герої – мужні захисники Вітчизни, які нині знаходяться далеко від дому. Днями відправляємо машину з сільськогосподарською продукцією для будівельників, які споруджуватимуть опорні пункти на Сході України за дорученням нашого Президента».

«Хто не годує свою армію – годуватиме чужу», – доповнив колегу відомою народною мудрістю керівник ПАП «Березина» Володимир Заболотний.

«Бог дає нам можливість допомогти потребуючим нашої підтримки і ми це охоче робимо», – пригадавши біблійну притчу, мовила директор сільгоспідприємства «Агроспектр» Марія Горбаль.

«Дякувати Богові, ніхто з наших краян не вважає війну на Сході за чужу, мовляв, моя хата – скраю, – акцентував начальник управління АПР РДА Іван Заболотний. – Тішить, що ми – небайдужі. Бо байдужість нині «працює» на ворога. А здолати його можемо спільними зусиллями цілої громади».

Маючи нагоду зустрітись одразу зі всіма керівниками аграрних підприємств краю, висловив слова вдячності за постійну підтримку і допомогу від себе особисто і від усіх військовослужбовців Збройних сил української армії комісар Леонід Підручний. «Коли закінчиться війна – приїду до кожного і особисто подякую».

Свяченою водою окропили вантаж духо-

вні отці Андрій Лемчук і Андрій Левкович, поблагословивши на щасливу путь. А доставити його багатотонними «DAF»-ами мають досвідчені водії Іван Дідик (ПСП «Ягільниця-В») і Богдан Пасюк (ПАП «Березина»).

Наостанок додамо, що в даній акції взяли участь агропідприємства: «Дзвін» (В.Градовий), «Довіра» (І.Войцишин), «Обрій» (С.Данилишин), «Березина» (В.Заболотний), «Фортуна» (І.Фрич), «Ягільниця-В» (В.Вислоцький), «Нічлава» (В.Заліщук), «Паросток» (Є.Шкабар), «Захід-Агро» (М.Зарівний), «Скородинський фільварок» (П.Чайка), «Агроспектр» (М.Горбаль), «Агропростір» (В.Музика), «Нічлава» (С.Коціра), «Агросинтез-Поділля» (А.Баранецький), «Січ» (М.Андрусик), «Степ-М» (В.Батрин), «Нива-Біла» (П.Батрин), «Полівці» (О.Маленький), Чортківський комбінат хлібопродуктів (П.Стефаняк).

* * *

Напередодні світлого празника Воскресіння Христового побували з щедрими великодніми кошиками аграрії й у сім'ях загиблих наших воїнів у зоні АТО – Громова Дениса, Ільяшенка Романа і Коцюка Руслана. Уперше їхні осиротілі родини зберуться за святковим столом без годувальників. Тож вони сьогодні, як ніхто інший, потребують нашої підтримки і уваги. Не забуваймо про них ніколи, адже хлопці віддали за мир на нашій Богом даній землі найцінніше – своє життя...

Любомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Призов

Виряджала мати сина

Ні, не до бою, як у тій пісні співається, а на науку солдатську – вчитися рідну землю захищати. Тридцять один юний мешканець Чортківщини вирушить у військові частини, до лав Збройних сил України та Національної гвардії на строкову військову службу у часі весняного призову. Урочисте засідання призовної комісії з врученням повісток юнакам призовного віку відбулося у понеділок, 6 квітня, в сесійній залі райради. Перший заступник голови райдержадміністрації Валерій Запхляк, заступник голови РДА Іван Віват, військовий комісар об'єднаного міського військового комісаріату Леонід Підручний привітали хлопців з таким мужнім кроком, адже справа честі кожного чоловіка – вміти захищати свою родину, землю, батьківщину. Отець Михайл Левкович, декан Чортківського деканату, настоятель церкви Святої Покрови УПЦ КП, поблагословив юнаків та подарував кожному образок Матері Божої з Ісусиком як оберіг на час служби.

Президент України Петро Порошенко запевнив, що цих хлопців-призовників на строкову службу на передову ніхто забирати не буде, та все ж серце матері щемить – переживають батьки за рідну кровиночку. Двадцятичотирирічний Юрій Карачко з Чорткова, котрий працює викладачем фізвиховання в Чортківському медичному коледжі, розказує, що мама дуже вболіває за нього, а от тато радить обов'язково відслужити. Тому Юрій йде у військо з бойовим, як сам запевняє, настроєм: брат служив – і він відслужить. Його одноліток водій ПАП «Обрій» із с. Великі

Чорнокінці Сергій Боровський також такої думки: у цей час служити у війську – почесно, а тому півтора року навчання в ЗСУ – то не проблема.

Дмитро Лук'янець зі с. Малі Чорнокінці та Андрій Кокітко зі с. Товстенке запевняють, що емоції їх також переповнюють, отримавши повістки, тішаться, що служитимуть в одній частині. Дружні чоловічі стосунки між хлопцями почалися вже у сесійній залі.

Перша відправка буде відразу після свят, 16 квітня. Щастя вам, наші захисники.

Оксана СВИСТУН
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Акція

Великодні подарунки для захисників

У переддвер'ї найвеличнішого свята Пасхи поміж усіма буденними клопотами чортківчани якнайактивніше залучаються до волонтерського руху. Адже нашим воїнам-захисникам, які в часі російсько-української війни обороняють цілісність Української держави, попри допомогу з військовим спорядженням вкрай необхідна й душевна теплота, і щира сердечна підтримка рідних, друзів і загалом земляків.

Так, не відстаючи від дорослих, активізувалася в проведенні передсвяткових благодійних акцій і наша дітвора, а саме – учні усіх класів Чортківської ЗОШ № 2. Слід сказати, увесь дружний колектив навчального закладу від самісінького початку навчального року, влившись у волонтерський рух, завсякчас активно допомагає всім, чим може. Варто зауважити й те, що у школі регулярно проводиться й активна підготовка школярів щодо цивільного захисту. Під вправним керівництвом директора школи Руслана Кульницького, котрий, до речі, є представником районного Штабу національного спротиву, а також тісно співпрацює в напрямку активної волонтерської діяльності з настоятелем Апостольської греко-православної церкви (що у селищі Винники Львівської області), владикою Левом-Зеновієм Колісником, згуртувалися школярі, поспішили виготовити святкові пасхальні подарунки, складаючи у кожен виріб часточки

своєї відданості та любові. Адже дізналися, що представники районного Штабу національного спротиву та РО ВО «Свобода» (зокрема завдяки координації спільних зусиль та особистій участі лідера «свободівців» Івана Калакайла) в передсвяткові дні вирушають з гуманітарною допомогою до наших воїнів, тому залюбки приготували всілякого святкового краму нашим героям. Ніщо так не зігриватиме там, на рубежах запеклих боїв, вояків української армії, як виготовлений маленькими рученятами подаруночок – чи то листівка з найщирішими власноручно підписаними побажаннями («... Пам'ятайте, ми любимо вас. Повертайтеся живими, чекаємо з нетерпінням...»), чи то яскрава писаночка. Й у кожного з-поміж усіх бажань одне найважливіше – повертайтеся, наші Герої, живими і нешкодженіми якнайшвидше з миром додому.

Тетяна ЛЯКУШ
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Добра справа

І чистіше, й зеленіше

Здавна селяни в Україні напередодні Великодня – одного з найбільших християнських свят очищали і прикрашали не тільки свої домівки, а й садиби та вулиці, села й місцини так, неначе писанки. Не обминув цього річ такий добрий звичай і наше село.

Силами громадськості було влаштовано толоку, яку організував сільський голова Микола Антохів, а відгукнулися насамперед працівники сільської ради та клубу. Прибрано кладовище, біля каплички, пам'ятника односельчанам. Озеленено колишнє сміттєзвалище. А найпомітніше те, що на прибережній смузі ставків висаджено багато молодих саджанців – берези й сосни, ялиці. Їх проспонсорував добродій Віталій Чайчук. Наведено лад біля найбільш людних місць у селі – сільської ради, клубу, магазину, фельдшерсько-акушерського пункту.

Уляна ФОСТИК,
Євгенія КРЕНЦІК,
жителі с. Швайківці

Акція

Алея Героїв України постала у Нагірянці

Практично донедавна на тому місці, між залізничним переїздом і автозаправною станцією, був пустир, ще раніше недбалі господарі влаштували стихійне сміттєзвалище, проте сьогодні око подорожуючих радують стрункі рядочки декоративних саджанців, які, коли підростуть, за роки десять-п'ятнадцять стануть справжньою окрасою не тільки селища, а й усієї Чортківщини.

Алея Героїв України у Нагірянці як данина пам'яті тим, хто віддав своє життя у боротьбі з окупантами, з'явилася минулого тижня завдяки спільній ініціативі районної влади, лісового господарства і сільської ради, яку втілили в життя, завзято потрудившись попри пронизливий холод, школярі і вчителі, депутати сільради, працівники місцевих установ, апарату районної ради, ряду установ району тощо. Всього одночасно трудилося на толоці більше ста осіб.

На добру справу, як годиться, благословив почин місцевий парох о. Дмитро Ненчин. Близько півтисячі саджанців безкоштовно надало наше лісове господарство, зокрема Улашківське лісництво. Завдяки їхнім старанням алею прикрашатимуть

тятий майданчик з гойдалками, згодом буде вмонтовано бруківку, лісництвом уже встановлено дубові лавки тощо.

Задум, безперечно, вартий захоплення і наслідування, лиш би не знайшлися серед нас такі, чия низька мораль дозволить замахнутися на святе, звівши нанівець працю рук людських, залишену для прийдешніх поколінь. Ганебних прикладів ми мали предостатньо.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Вдячність

Ми пам'ятаємо...
Нас пам'ятають...

Серед семи діл доброго християнина є «7. Вмерлого поховати». Проте свій обов'язок порядний християнин не обмежує обрядом поховання ближнього, бо має бути ще й добра пам'ять за упокоєних. Про могили своїх рідних ми дбаємо, а чи могли би ми так, як наш теперішній чортківчанин – пан Любомир Білик, дбати про інших? Не кажемо «чужих» навмисне, бо вже вкотре маємо живий приклад того, що для цієї добродійної людини «чужих» не буває. Мова йде про впорядкування могил колись працюючих вчителів та інших працівників Чортківського медучилища. У багатьох з них вже немає рідних серед живих, або родичі живуть далеко, а п. Любомир і його працівники невтомно працюють, щоб ніхто ні про кого не забував. То вже не перший рік у переддень Великодня на цвинтарях міста і району біля могил колишніх своїх працівників клопочуться директор медичного коледжу і його підопічні та студенти. Роботи роблять в тім числі і дорогартісні. В нинішній час навіть рідні не завжди на таке потратяться, а він працює своїх рук мурує, лає, чистить, фарбує... Знаємо, що п. Любомир повернувся із забуття гріб покійної Микитин-Гришко Лідії, бо, крім безіменного старого хреста на побитій плиті, там нічого не було, а тепер – так як Бог наказав. На колійовім цвинтарі відновив всіма забутий гробівець, де покояться Красінські, бо там поховали їхню доньку Морозюк Іванну, яка працювала в санепідстанції і вчила студентів медучилища (її і хоронили директор медколеджу з працівниками та сусіди). То, попри роботу коло її гробу, п. Білик упорядкував вхід на цвинтар: повичищували усе, підварили плит, ворота. Розчистили сміттєзвалище і на тім місці поставили смітніки. А втім, хто там був до і опісля, той сам бачив. Такі вчинки витісняють з нашої свідомості байдужість і повертають нам людське лице.

Як учителі, вони чинять велику справу, бо ті діти з різних куточків України, які є зараз студентами медичного коледжу, повезуть кожен на свою малу батьківщину практику великої людяності і жертовності. Адже тепер багато хто добре діло робить, аби подякували, а тут нема кому дякувати, бо мертві мовчазні.

Високодостойний пане Любомире, за них і за всіх ми багатократно дякуємо Вашому невтомному серцю, сповненому жертовності і великодушності; за сопричастя і велику Любов до ближнього. Дякуємо праці рук Ваших добрих помічників, що трудяться і разом з Вами дбають про красу Божого світу.

Довершувється час Великого Посту і ми всі з благоговінням чекаємо Христового Воскресіння. З цим Великим Днем щиро вітаємо Вас християнським привітом «Христос Воскрес!». Бажаємо всім Миру і просимо у Бога Його і Вас та Ваших рідних на довгі роки життя, бо стільки маємо ми уваги, що від Вас.

З вдячністю – Михайлина ГОШУЛЯК,
Наталія ГАРАЙДА,
Марія ВОЛИНЮК
та інші (всього 10 підписів)

Вічна шана

Дерева Пам'яті Героїв віднині ростимуть у Чорткові, Росохачі та Джурині

Напередодні Великодня за ініціативи «Зеленого Світу» відбулися урочисті заходи з увічнення пам'яті земляків, котрі загинули минулого року під Іловайськом, захищаючи свободу та незалежність нашої країни. Для них було обрано форму створення своєрідного «живого пам'ятника» – висадження символічних Дерев пам'яті Героїв.

Ми переконані: вони віддали найдорожче, власне життя – тож нам належить увічнити їхню пам'ять якнайкраще. Тому природно, що для цих заходів шукали найкращі з дерев...

Саджанці магнолії, «дерева-букету», було придбано у відомого колекціонера з Галича Івана Мандзюка. Благодійну підтримку цьому надав директор Чортківського державного медичного коледжу, депутат міської ради Любомир Білик.

Минулого тижня символічне Дерево пам'яті Дениса Громового посадили власними руками випускники школи села Росохач, де навчається син Героя.

Дерево пам'яті Романа Ілляшенка віднині ростиме на подвір'ї Чортківської школи-інтернату. В урочистій акції його висадження брала участь мама Героя, пані Тетяна Ілляшенко, учні та вчителі школи (на знімку).

Джурині школярі також посадили символічне Дерево пам'яті Героя на території своєї школи. Їм досі важко повірити в те, що не повернеться з війни їхній земляк Руслан Коцюк...

Ми твердимо: «Герої не вмирають»!.. От і Дерева пам'яті оживатимуть та розквітатимуть кожної весни – як образ символічного продовження їхнього життя, вічної перемоги життєвих сил над смертю та забуттям. Як вияв нашої вічної шани та вдячності.

У продовження теми: громадськість Чорткова та району продовжує чекати від Чортківської міської ради рішення про виділення земельної ділянки по вулиці Кн. Володимира Великого – для створення у місті парку Пам'яті Героїв Не-

бесної сотні. Маємо надію на те, що очільники міста також прагнуть увічнити пам'ять героїв якнайкраще...

Олександр СТЕПАНЕНКО,
координатор ЕГО «Зелений Світ»

Хліб душі

Задля Єдиної України

*«Не потоком шумних і галасливих фраз,
а тихою, невтомною працею любіть Україну!»*
Андрей Шептицький

Саме ці слова видатного релігійного діяча ХХ століття стали епіграфом до урочистостей, що відбулися в Милівецькій ЗОШ I – II ст. з нагоди 150-річчя від дня народження митрополита Андрея Шептицького. Ініціаторами святкування в районі такої важливої дати були відділ освіти Чортківської РДА та районний методичний кабінет.

Учні та вчителі Милівецької ЗОШ I – II ст. взяли активну участь у вшануванні пам'яті найвеличнішої постаті в історії УГКЦ – митрополита Андрея Шептицького. Організатори свята – педагог В.В.Пасечка та вчитель основ християнської етики О.М.Пасечка підготували з учнями справжнє свято духовності, на якому прагнули згадати всі важливі моменти з життя і діяльнос-

ті митрополита.

Щоб надати заходу справжньої атмосфери святості, директор школи Б.Л.Скринник запросив поважних гостей. Вшанувати разом з учнями пам'ять про Андрея Шептицького до школи завітали: релігійний діяч, священник ЧСВВ, ігумен монастиря Божої Матері в Улашківцях Теодозій Крецул; о. Михайло Ковальчук, на-

стоятель церкви Воскресіння Христового УГКЦ с. Милівці; о. Богдан Когут, настоятель церкви Воскресіння Христового УПЦ КП с. Милівці; випускник нашої школи, релігієзнавець, доктор теології Микола Крокош.

Весь захід був пройнятий атмосферою поборності. До глибини душі зворушили присутніх пісні у виконанні шкільного хору під керівництвом вчителя музики В.В.Пасечки «Христос – життя» (слова І.Загорулько, музика В.Пасечки), «О Діво Маріє!» (слова Р.Обшарської, музика В.Пасечки), «Боже великий, єдиний» (слова

дерея Шептицького за Україну та її нарід.

Все свято супроводжувалося відеопрезентацією, яку підготувала педагог-організатор школи Н.В.Гут. Присутні мали змогу переглянути фільм про митрополита А.Шептицького, щоб поглибити свої знання про цього визначного релігійного діяча, який завжди мріяв про єдину незалежну суверенну державу Україну, з єдиною церквою, єдиною думкою.

Саме через відданість А.Шептицького Україні організатори заходу не могли залишити поза увагою життя в нашій державі на сучасному етапі. Сьогодні як ніколи боляче дивитися на те, що справа багатьох людей, які боролися за утвердження України, нищиться в ХХІ столітті. Боляче за державу, за людей, які, як і багато поколінь поспіль, кладуть на вівтар жертвності найдорожче, що є в людини, – життя! До глибини душі зворушило всіх «Заспіваймо пісню за Україну» у виконанні солістки – учениці 9 класу Вікторії Поживотенко та шкільного хору (керівник В.В.Пасечка).

Неможливо було не згадати героїв Небесної сотні, всіх загиблих воїнів АТО, які віддали своє життя за Україну, за кожного з нас. Зі сльозами на очах слухали пісню «Мамо, не плач» у виконанні учениці 8 класу Марії Балянт. Під час виконання ученицею 9 класу Вікторією Поживотенко пісні «А я живий, матусенько, живий» учні школи запалили свічки у пам'ять про загиблих героїв. Хвилиною мовчання вшанували присутні пам'ять наших захисників, що відійшли у вічність.

На завершення урочистостей поважні отці, гості свята відмітили плідну працю школи щодо прищеплення підростаючому поколінню духовних та моральних цінностей. Отець Теодозій Крецул детально розповів про А.Шептицького та звернув увагу на вдале поєднання минулого і сучасності. Отець Михайло Ковальчук пояснив, наскільки важливим є вклад митрополита в розвиток УГКЦ. Теолог Микола Крокош зазначив, що А.Шептицький був і у наших землях, зокрема проїжджав через сусіднє село Лисівці.

Фінальним акордом заходу став флеш-моб за Єдину Україну під мелодію пісні «Боже, Україну збережи!», до якого були залучені всі учні нашої школи.

І на завершення хочеться сказати: в такий важкий час маємо вірити, що слуга Божий Андрей Шептицький продовжує молитися за кожного з нас перед Небесним Отцем і допоможе нам вистояти та зберегти Єдину Україну для майбутніх поколінь.

Марія РИСАК,
старший вчитель,
завуч Милівецької ЗОШ I – II ст.

Постаті

«Пробуджена царівна Якова Гніздовського»

2015 рік на Тернопільщині оголошено роком Якова Гніздовського, всесвітньо відомого художника. 2 квітня у РКБК ім. К.Рубчакової за участю педагогічних та учнівських колективів навчальних закладів міста пройшли педагогічне читання на тему: «Пробуджена царівна Якова Гніздовського» з нагоди 100-річчя з дня народження художника. Яків Гніздовський, випускник Чортківської гімназії 1933 року, народився в с. Пилипче Борщівського району 27 січня 1915 року.

У фойє бажачі та учасники зустрічі мали можливість переглянути виставку копій робіт Якова Гніздовського.

У школі с. Пилипче, на батьківщині Якова Яковича працює музей. Про життєвий і творчий шлях художника, роботу музею розповів директор Пилипчанської школи Іван Франкович Пенькало.

Спогадами про вуйка поділився племінник, художник з м. Чернівці, Яків Іванович Гніздовський – розповів про вплив творчості Гніздовського-старшого на його власну творчість, на вибір життєвого шляху.

Своїми враженнями про творчість обидвох художників, дядька і племінника, про популяризацію їхньої творчості в м. Чернівці, поділився уродженець с. Біла, директор Чернівецької дирекції «Укрпошти» Ярослав Цюпак.

Організатор зустрічі – авторка цих рядків – запропонувала присутнім переглянути фільм «Мої вітці», у якому відтворено процес роботи над дереворитом Якова Яковича Гніздовського.

Усіх зачарували кадри фільму, на яких художник демонструє порядок виготовлення картини від ескіза до готової роботи.

У вступному слові до каталога «Графіка Якова Гніздовського у збірках музеїв Тернопільщини» мистецтвознавець Наталія Собкович пише: «В есе «Пробуджена царівна» Яків Гніздовський писав: «Я ніколи не почував себе емігрантом. Я вважав себе туристом, що не завжди з власної волі переїжджає з країни в країну і не завжди має для цього бодай мінімум засобів». У цих словах – сум за рідною землею і батьківським домом, а також надія на повернення з подорожі тривалістю в ціле життя».

У 1990 році гравюри Якова Гніздовського почали експонуватися в Україні і з тих пір впевнено мандрують рідним краєм, чаруючи своєю витонченістю, загадковістю, неповторністю.

Наталія ГОРЯЧА,
заступник директора
з виховної роботи гімназії ім. М.Шашкевича

Життєві історії

«Хто врятував мого тата?»

Орест Ковтун із Палашівки у нас в редакції буває частенько. То про переживання й клопоти щодо земельних паїв розкаже, то патріотичність своїх односельчан похвалиться. Цього разу чоловік поділився особистим.

Лейтенант Гриша Ліфференко зробив очну ставку з Йосипом Хитрим з Палашівки, але він не видав мого тата, що той оунівець.

Знущалися сильно. Ноги лебідкою до стелі, а руки – в дверях і все всередині відбили. Під кінець кинули із закатованими в став, що якраз навпроти тюрми, у центрі Білобожниць.

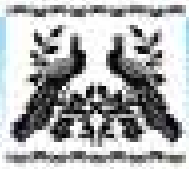
Вночі якісь чоловік і жінка шукали свого родича між трупами біля водойми і натрапили на мого тата, що ще дихав. Взяли, виходили і відвезли в Палашівку, біля млина скинули.

Почувши давню історію, чоловік запалився бажанням будь-що знайти рятівників

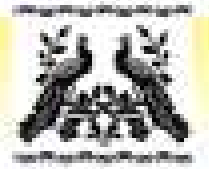
свого тата. Шукав хоча б якихось відомостей в архівах в Білобожницьі, розпитував старожилів, але марно. Ні мами, ні тата на той час вже не було в живих, а старша сестра нічого про те не знала. Звернувся Орест Ковтун в редакцію, може, хтось прочитає і згадає який епізод зі свого життя.

«Ось так добрі люди дарували життя моєму батькові і мені, бо я народився вже після розказаних подій. Тому хочу подякувати рятівникам, якщо ще живі, або хоч могилкам їхнім поклонюся», – ділиться своїми переживаннями чоловік, просить допомоги в жителів Чортківщини. Якщо хтось пригадає таку історію чи може поділитися інформацією про добродіїв, що врятували Василя Ковтуна в далеких 50-х, звертайтеся в редакцію або телефонуйте до пана Ореста з Палашівки – 097-856-13-61.

Оксана СВИСТУН
На знімку: Василь Ковтун із сім'єю.

СВІТЛИЦЯ

Покуття

Любов воскресла! Божий Син воскрес!

Яскраве театралізоване дійство відбулося у Ридодубах позаминулої неділі у часі Великого посту.

Місцеві аматори сцени, серед яких були учні 8-9 класів сільської школи, молодь села, настільки реалістично відобразили шлях Господній на Голгофу, настільки чудово зіграли свої ролі, що викликали хвилю неприхованих емоцій у учасників ходи.

Ридодуби – село невелике, попри те, тут існує три доволі чисельні громади – православна, греко-католицька і римсько-католицька. «І це велике чудо, що сьогодні всі ми тут спільно об'єдналися», – мовить згодом у подячному слові отець Мар'ян. Дійство, яке поблагословив місцевий парох о. Михайло, розпочалося на подвір'ї будинку культури. На заваді не стала навіть негода, що з самого ранку розгулялася в небі, яка десь навпаки – тільки доповнила увесь трагізм тих подій сивої давнини. Від стації до стації, за які служили місцеві храми та подвір'я побіля них, йшли учасники ходи тернистим шляхом Господнім: ось судять Христа, бичують, Він падає перший раз під хрестом, над Ним схиляється Вероніка, аби дати напитися води... І ось Голгофа. Ісуса прибивають до хреста... Кульмінація дійства.

Було вкраплення в сценарії й з трагічний подій сучасності: Страждає невинно Божий Син,

Подібно, як і Він, страждає теж невинно Україна.

Несе свого Хреста крізь плин віків

Й сьогодні нависа над нею зла година.

Земля від жаху аж тремтить,

Бо є «свої» й «чужі» «пилати»

І юди-срїбломани, й воїни-кати,

Що вже готові Україну розп'яти...

Організатор і головний натхненник цієї непересічної для віруючих усіх конфесій села події – директор будинку культури

Оксана Деренюк просила висловити вдячність учасникам-дітьовим особам Хресної дороги, добродіям Михайлу Демковичу і Петру Бровку та іншим, хто своєю працею долучився до того, щоб відобразити історичну реальність на належному рівні, а також всесесним отцям: о. Мар'яну (УГКЦ), о. Михайлу (УПЦ КП) і о. Роману (РКЦ), всім присутнім, що зуміли власними зусиллями протистояти негожій погоді, таким чином жертвуючи час для свого духовного збагачення в ім'я Христа.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ

А Божий Син йшов урочисто: на муки, смерть і на ганьбу

Саме під такою назвою підготували учні 5-го класу Угринської загальноосвітньої школи I – II ст. Хресну дорогу. Під керівництвом Ольги Багрій діти змогли відтворити фрагменти доленосного дійства, що змінило історію людства. Проте цей захід не зміг би бути настільки духовно натхненним без присутності настоятеля храму Успіння Пресвятої Богородиці отця Миколи Ференца. Таких духовних наставників залишив після Свого воскресіння Христос проповідувати слово Боже. Його розповідь про Хресну дорогу торкнула не лише дитячі душі, а вміло підібрані слова проникли до глибин душі часто заклопотаних дорослих сердець.

Хресна дорога Ісуса, Його нестерпні муки – це своєрідне джерело, з якого людина може почерпнути силу, снагу до життя, можливість творити, переносити усі випробування, нести світло для світу.

Саме таке світло стараються нести учні Угринської школи. Боже слово звучить з їхніх уст золотим зерном і проростає

сторичною у буденному світі, роблячи його барвистим.

Ольга БАГРІЙ,

вчитель християнської етики Угринської загальноосвітньої школи I – II ст.

Скрина

Котилася писаночка з гори на долину

За доброю багаторічною традицією районна організація Всеукраїнського товариства «Лемківщина» напередодні Великодня провела дитячий конкурс «Лемківська писанка».

Він проводився останньої неділі березня теж за традицією у «Лемківській світлиці». Учасниками конкурсу стали учні загальноосвітніх шкіл міста й району, члени творчих гуртків і загалом всі бажаючі. Чільне місце в конкурсі було присвячено лемківській писанці, що вирізняється світлою, сонячною кольоровою гамою. Адже основний елемент лемківської писанки – сонце, яке напередодні Великодня сповнює наші душі символічним змістом очищення, народження, зародження нового життя.

У конкурсі взяли участь діти різного віку, різного рівня знань та вміння. Багато дорослих гостей також вперше взяли до рук писачок, щоб мати у великодньому кошачку справжню писанку, а не наклеєну підробку. Саме створення національного свята, залучення краян до прадавнього українського мистецтва – писанкарства і є найважливішим завданням районної організації Товариства «Лемківщина». Задля вивчення лемківського писанкарства демонструвалися слайди.

У конкурсі взяло участь 27 учасників, серед них – учні зі сіл Пастуше, Нагірянки, Ягільниці, смт Заводське, м. Чортків, гуртківці із РКБК ім. К.Рубчакової під керівництвом Л.Б.Зайло, члени гуртка технічної естетики та дизайну ЦНТТДУМ (керівник Я.В.Дудяк). Дітьми, які опановували ази писанкарства, опікувалися досвідчені майстри-писанкарі Г.Д.Грицьків, В.М.Кривницький, Л.Б.Зайло, Я.В.Дудяк, Г.М.Галайда. Визначало переможців конкурсу поважне журі у складі Й.Й.Овод, Г.Д.Грицьків, В.М.Кривницького, М.М.Ябчанки.

Конкурсантами створено прекрасні розписи великодніх яєць у лемківських традиціях та традиціях інших регіонів України. Захоплення гостей викликали писанки, виготовлені в техніці декупажу та аплікації (члени гуртка РКБК ім. К.Рубчакової), техніці квілінгу (сестри Оксана й Анастасія Прокопик зі с. Ягільниці).

А переможцями конкурсу стали: Зоряна Герасв, студентка-

першокурсниця Чортківського державного медичного коледжу, що навчається сестринській справі, – у неї перше місце; Тетяна Нагірна із Ягільницької ЗОШ, зусилля якої поціновано як другий результат; Тетяна Дупух із Заводської ЗОШ.

Свято вдалося. Діти, які тримали писачок вперше в руках, творили, можливо, й не такі майстерні, але ж свої, щирі узорі на писанках.

А вже через тиждень наші переможці – найталановитіші юні писанкарі Чортківщини у супроводі голови районної організації Всеукраїнського товариства «Лемківщина» М.Т.Бабічук взяли участь в обласному конкурсі лемківської писанки, що відбувався у м. Монастириська. І там наша Зоряна Герасв стала другою.

Лєся КОЖУШИНА,

член правління Чортківської районної громадської організації Всеукраїнського товариства «Лемківщина»

Фото Віктора ДУДЯКА

Обрус

Берім в руки писачок

Кожен рід славний своєю історією і майбутнім. А у писанкарстві якраз і переплелось таке поєднання.

Засновник і керівник музею нашого села Г.М.Галайда вирішила організувати майстер-клас для всіх, хто хоче навчитися розмалювати писанки. Тому й провела у бібліотеці свято великодньої писанки. Малювати їх вчилися Таня Грушевська,

Андрій та Іванка Тихолази, Володя Стухляк, Максим Мандрик, Катя і Настя Пригар, Сашко Галайда, Максим Музичка, Сашко Павшук, Дмитрик Яремчук, Марійка Замкова, Катруся Римарчук. Загостили до Пастушого, щоб отримати майстер-клас і собі повчитися, діти зі с. Швайківці Таня Сорока та Артем Арутюнян разом із тамтешнім завклубом Г.Я.Шлапак.

Лягали узорі на яєчну шкаралупу, та то не просто узорі, а невидима нитка, що міцно пов'язує плин поколінь українського народу.

Батьки дітей с. Пастуше

Люстерко

«Благослови, мати, весну закликати!»

Коли починали танути сніги й наступала тепла пора, наші предки святкували прихід весни.

Дієчата співали пісень, що називалися веснянками. За допомогою веснянок люди передавали свою енергію природі, щоб усе живе навколо прокинулось і знову ожило.

До такої традиції вдалися і в нас. Наприкінці березня на подвір'ї Чортківського гуманітарно-педагогічного коледжу студентство зібралося на свято зустрічі весни під гаслом «Прийди, весно, прийди, красна!». Організаторами свята стали викладачі музики з методикою навчання О.Соловей, А.Герчак та студенти груп ПО 24, ПО 34, ПО 44, які в майбутньому виховуватимуть у своїх учнів любов до звичаїв і традицій нашого народу.

Ніна ШУРИГАЙЛО,

голова методоб'єднання

кураторів академічних груп

Чортківського гуманітарно-педагогічного

коледжу ім. О.Барвінського

Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Шуфляда

Великдень

Десь зі сховку літ видобуто цей спомин – близький та дорогий сердцю. Звичасвий, незабутній.

З усіх великих празників церковного року найбільш давній, урочистий і радісний – Світлий Празник Христового Воскресіння. «Пасха в нас – це празників празник і торжество торжеств, яке настільки перевищує всі інші торжества, не тільки людські, але й Христові, що в його честь відбуваються, настільки сонце перевищує звізди». Так характеризував це свято в своєму пасхальному слові Григорій Богослов.

Христове воскресіння – диво з див. Знаєш про нього, чекаєш, готуєш себе постом, а все приходить щораз як вперше.

Свято починалось з того, коли в урочистій тиші великодньої ночі в різних сторонах від церкви розпалювали багаття. Говорили, що колись біля них грілись Христові учні, очікуючи на рішення первосвященників. Починає світати і люди від багать підходять ближче до церкви. Хистікі вогники свічок навколо висвічують рушники, крашанки, паски – усе розмаїття святкового столу. Тишу розірвали радісні дзвони: «Христос Воскрес! Христос Воскрес!». Починається освячення пасок. Кажуть, у цю хвилину стає цілющою вся вода у річках, озерах, і хто купається в ній, уже ніколи не хворітиме. «Христос Воскрес!» – значить, смерть тепер попрано і можна радіти, вітати одне одного з воскресінням Христа та оновленням природи.

Господарі зі свяченим поспішають додому – хто прийде перший, матиме найкращий врожай. А вдома чекає родина, щоб почати свято. За святковим столом спершу пробували хрону – натщесерце, для здоров'я. Освяченим ножом господар розрізував паску і кожен їв свій шматок, пильнучи, щоб жодна крихта не впала додолу. Тоді цокались крашанками і пробували потроху кожної страви. Господина освяченим окрайцем житнього хліба пригощала й корову. Після сніданку всі молились і, якщо це було дуже рано, лягали ще трохи спочити. Попереду був довгий святковий день, де на кожного, залежно від віку, чекала якась радість. А найголовніше було те, що на Великдень одкривається небо і Бог виконує будь-яке бажання людини, чистої серцем.

З особливим нетерпінням чекали Великодня діти. За традицією вони зустрічали свята в обновках. Пам'ятаю, як радів, коли матір пошила костюмчик з цайгового матеріалу, що привезла баба Ганька з Проскурова, а ще, на додачу, – гумові чоботи. З нетерпінням чекав дощу, щоб похизуватись цим дивом «техніки» і «поміряти» воду в калабанях.

До цього часу запам'ятався якийсь особливий запах святкової домашньої ковбаси. Мабуть, тому, що цим продуктом в ті часи ласували принаймні двічі на рік – на Різдво і Великдень. Чекали діти й того часу, коли можна потягти за шнурок церковний дзвін і відголосок від нього, здається, чути над

Куферок

Ой ти диво-деревце!

Радість Великодня запанує в наших душах ще завчасу – тоді, як готуємось до нього. Особливо це стосується наших дітей, які вчать розмальовувати яєчка як символи зародження життя.

А коли вже на порі Вербна неділя, від якої за тиждень – Великдень, то радість від очікування свята виплескується з душі назовні. Тому ми й зібрались дружною родиною в сільській бібліотеці, щоб розфарбовувати яєчка і цим висловлювати своє бачення символів українського роду.

А тиждень перед тим побували у с. Пастуше, де трохи вчилися писанкарству. Тож наша творча «делегатія» – Таня Сорока і Артем Арутюнян передавала набуті у друзів знання і вміння молодшим читачикам бібліотеки. А серед них були Емма і Віка Арутюнян, Назарко та Дмитрик Мудрі разом з мамою п. Ольгою, Наталя Сорока, Степанко Ковалишин, завітала, щоб повчитися, і п'ятирічна тернопільнянка Софійка Рибун, яка приїхала в гості до бабусі.

Ми розмальовували яєчка воском і фарбами, виготовили великодні деревця, на якому – писанки й крашанки, а ще горобчики, квітки яблуневого цвіту. А під деревцем «проросли» весняні блакитноокі фіалки. Дитячій радості не було меж – адже вони творили великодні диво своїми руками.

Галина ШЛАПАК,
бібліотекар бібліотеки-філіалу с. Швайківці

Бамбетель

Новинки – великодні цікавинки

Весна – пора засіву, кожна погожа днина цілий рік годус. Тож і в селян, і у містян, котрі теж «опікуються» городами та присадибними ділянками, часу на відпочинок чи то дозвілля обмаль. Однак в часі Великодніх свят, попри гостини й розваги, віднайдеться хвилинка, аби присісти у нашій віртуальній «Світлиці» на бамбетель та й собі дізнатися цікавинки.

«Увійду в дім Твій, поклонюся храмові святому Твоєму...»

Ось така листівка нещодавно побачила світ в одному з тернопільських видавництв. Авторі світлин, вміщених на ній, – фотохудожники Василь Балух (Тернопіль) та Орест

Лижечка (фотокор «Голосу народу»). Митці угляділи в храмі Воздвиження Чесного Хреста у с. Ромашівка поєднання особливої духовності та архітектурної вишуканості. Насамперед – будівлі дзвіниці, що водночас слугує й за вхідну браму, опоряджену на це з трьох сторін. Передає листівка і й багате, сповнене духовною любов'ю прихожан під проводом настоятеля парафії о. Богдана Єдинака, внутрішнє убранство церкви.

«Хтось молиться за мир, а я – за швидшу перемогу»

Ось такий історичний довідник «Не Конотопом єдиним», де подано оповіді про переможні битви козаків з московитами упродовж XVI-XVII ст., врівень із віршем на тему війни сьогодення (уривок з нього – в цьому заголовку), не так давно, у пліні тривання міжобласної літературної зустрічі з нагоди Міжнародного дня поезії, представив на людність історик і поет, а також наш позаштатний автор, член НСЖУ Ярослав Дзісяк. Як зазначає автор в анотації, мета цієї лаконічної, однак сильної змістом книжечки – нині, в час, коли, попри оманливі «перемир'я», триває російсько-українська війна і гине наш цвіт, засвідчити чимало історичних перемог українців у московських землях.

Жмуток народного спадку

То – означення дарунка, спрезентованого «Голосу народу» з okazji нашого 75-ліття, борців'янами, уродженцями с. Великі Чорнокінци, подружжям журналістів і громадських діячів Марії та Петра Довгошій. Видання насправду унікальні: історико-публіцистичний нарис «Магія Чорних Кінців», що є присвятою автора вітцівщині, життєпису її роду; поема «Бандера. Чужина»; прозова збірка «Сльози на бузку». А ще – два видання, просякнуті історіографією і дослідженням борцівської сорочки, в котрій закодовано невмирущий ген українства, що передається від роду до роду.

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Table with 2 columns: Time and Program Name. Header: 13 квітня, понеділок. Includes programs like 'УТ-1', 'ICTV', '1+1', 'ІНТЕР', 'ТТБ', 'ТБТ', 'ТВ-4', 'НОВИЙ КАНАЛ', '2+2'.

Table with 2 columns: Time and Program Name. Header: 14 квітня, вівторок. Includes programs like 'УТ-1', '1+1', 'ІНТЕР', 'ТТБ', 'НОВИЙ КАНАЛ', 'ТВ-4'.

Table with 2 columns: Time and Program Name. Header: 15 квітня, середа. Includes programs like 'УТ-1', '1+1', 'ІНТЕР', 'ТТБ', 'НОВИЙ КАНАЛ', 'ТВ-4'.

Table with 2 columns: Time and Program Name. Header: 16 квітня. Includes programs like 'УТ-1', '1+1', 'ІНТЕР', 'ТТБ', 'НОВИЙ КАНАЛ', 'ТВ-4'.

Advertisement for MINI-TRACTORS, MOTORBLOCKS, and MOTORCULTIVATORS. Includes images of tractors and contact information for M. Chortkiv.

У час, коли природа розцвітає, щедро дарує своє тепло весна, святкує сонячний молодий ювілей заступник начальника відділу організаційної роботи виконавчого апарату Чортківської районної ради **Наталія Орестівна СОВ'ЯК**.

Ми вітаємо Тебе, як весна сипле щедро квітками, Як гаївка весняна від хати до хати пливе. Ми вітаємо в радості й щасті між нами, Хай Господь до 100 літ Тобі доброї долі дає. І бажаємо ми: хай Бог щедрою нині рукою Обдарує достатком, здоров'ям, добром, Нехай повниться серце теплом, розумінням, любов'ю, Ну а келих по вінця наповнений буде вином. І нехай у душі тільки весни цвітуть синьою, Нехай щедрої осені будуть багаті дари, Тепле літо приносить добробут у хату і спокій, А на серці ніколи не буде зими.

З повагою – працівники виконавчого апарату Чортківської районної ради.

Сьогодні святкує свій 10-й День народження донечка, внучечка, правнучка **Алінка ПІДСАДНА** із м. Чортків.

Донечко любя, внученько мила, Тебе ми вітаєм цієї днини І дякуєм Богу за все, що дає, Ну, а найперше, що Ти у нас є. Хай Пречиста Діва Мати Береже Тебе в житті,

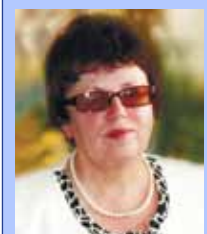
А Ісусик міцне здоров'я посилає На многії і благії літа.

Тато, мама, дід Йосип, дід Іван, бабуся Галля, бабуся Надя, вся родина.

12 квітня святкує свій ювілей викладач Чортківського державного медичного коледжу

Зеновія Іванівна ГРАБОВЕЦЬКА, яка ніколи не зраджує принципам людності, порядності, чесності та толерантності.

З нагоди цієї події прийміть від нас, колективу медичного коледжу, найщиріші побажання. Нехай кожен новий день буде щедрим на успіхи, багатим на радісні звістки і благододні справи! Нехай Ваша життєва дорога нагороджує здоров'ям, щастям, радістю та всіма земними благами. Нехай притаманні Вам мудрість, інтелігентність, порядність та професіоналізм ще довго слугують людям. Божої Вам благодаті та всіляких гараздів на многії роки!

Найщиріші вітання з Днем народження дорогій хрещеній мамі Руслані Богданівні ГОРБОВІЙ із с. Коліндяни.

О Діво Маріє, в цей день, у цю мить Молитву почуй, що від серця летить. Зішли Свою Ласку, багато дай сили Рукам, що мене до Христа підносили. Стаю на коліна і руки здіймаю, Для хрещеної мамі здоров'я благаю, Щоб завжди щаслива й весела була, Бо матінка хрещена на весь вік одна.

З повагою і любов'ю – похресник Олесь, до привітань приєднується родина Хлопецьких.

Щиро вітаємо з 30-річчям дорогого сина, брата, люблячого тата **Михайла Володимировича ПОДОЛЬЧУКА** із с. Білобожниця.

Нехай здоров'я завжди добрим буде, Щоб у роботі ладилось усе, За справи добрі хай шанують люди, У дім хай доля затишок несе. Хай горе обходить завжди стороною,

А щастя приходить і лється рікою! Бажаєм тепла і добра, і любові. А в серці до віку живе доброта.

З любов'ю і повагою – мама, тато, донечка Софійка, сестра Інна з сім'єю і вся родина.

У ці квітучі весняні дні, 12 квітня, у день Христового Воскресіння, відзначатиме прекрасний ювілей **Наталія Михайлівна ПОБУРИННА** зі с. Шульганівка.

Найдорожча, найрідніша в світі, Сьогодні Вас вітають Ваші діти І чоловік, і внуки, і родина, Кохана, любя наша та єдина. У кожного з нас своя стежка і доля, Але щохвилини, кожнісінький день Над мамою тільки опіка Господня, Бо не для себе живе – для дітей. Нехай Ваша доля квітуча як літо, Дарує здоров'я, щедроти земні, Хай дні Ваші будуть ясні та привітні, Збуваються мрії, минуться жалі. Хай тішать онуки і радують діти, Щоб сонечком усмішка рідна цвіла. Бо доти нам легко живеться на світі, Допоки нам мамина світить зоря. Хай щастя вікує у Вашому домі І радість хай буде завжди. Здоров'я міцного і щедрої долі Хай Бог посилає на довгі роки.

З любов'ю та найкращими побажаннями – чоловік Стефан, діти та онуки.

12 квітня свій 60-річний ювілей святкує чудова, щира, порядна людина **Степан Васильович ЯНЧИШИН**.

Свого дорогого ювіляра щиро і сердечно вітають – дружина **Стефанія**, донька **Наталія з чоловіком Володимиром**, внучка **Юля, син Василь з нареченою Мар'янкою**.

Імениннику бажають, щоб міцним було Ваше здоров'я, щоб у родині панували злагода, достаток та любов. Нехай Всевишній оберігає від усяких негараздів, натомість дарує багато щасливих літ! Ми безмежно вдячні

за постійну допомогу та підтримку, безцінні батьківські поради, за безмежно добре серце, в якому вистачає любові для всіх.

Рідний татусю, любий дідусю, Наш милий і щирий, найкращий у світі! Ви – мудра людина і батько чудовий, Хороший дідусь і господар зразковий. Спасибі за Ваші натружені руки, Хай радість дарують і діти, і внуки. Живіть нам на радість у щасті та мирі Ще довгі роки у нашій родині!

Волейбол

Хет-трик чортківських дівчат

Стартували XXV сільські спортивні ігри Тернопільщини. Дуже приємною новиною є те, що вже третій рік поспіль волейбольні команди Чортківщини доводять, що по праву є одними з лідерів волейбольної першості області. Окремо варто відмітити збірну команду дівчат, вихованців Чортківської ДЮСШ, яка втретє підряд є фіналістом цих змагань. З кожним роком наші спортсменки підіймаються на одну сходинку вище у фінальній частині, доводячи клас та майстерність своєї гри і роботи в цілому. Так і цього року за підтримки районного центру фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх», відділу у справах молоді та спорту РДА, спонсорів, зокрема П.М.Сандуляка, наші дівчата не підвели.

4 квітня у м. Борщів проходили зональні змагання цьогорічних ігор, де переконливо перемогла команда нашого району під керівництвом тренера В.Є.Шевчука. Перемігши суперниць з Борщєва і Заліщи-

Від імені колективу «Ринку» вітаємо **Степана Васильовича ЯНЧИШИНА** з ювілеєм!

Дозвольте в цей прекрасний день побажати Вам міцного здоров'я і життєвих сил, радісних подій і звершень, бадьорості духу й краси! Нехай на Вашому життєвому шляху будуть тільки приємні події. Вже 60 років Вам зозуля накувала.

Біжать, біжать невпинно так роки. І в цю чудову днину Зі святом Вас вітаєм залюбки. Хай доля Вам насипле ще сповна Радості, наснаги і здоров'я. Нехай завжди в душі цвіте весна І серце зігрівається любов'ю. Хай квітнуть дні яскравим цвітом І буде в них сердечність і тепло, Щоб у житті було чому радіти І смутку у душі ніколи не було. Хай Бог боронить від хвороб і бід, Ріка здоров'я щоб ніколи не зміліла, Життя нехай дарує щедро многа літ У мирі, спокої, у радості, надії.

З повагою – колектив госпрозрахункового «Ринку» Чортківського райСТ.

Щиро вітаємо з 30-річним ювілеєм коханого чоловіка, найкращого зятя **Михайла Володимировича ПОДОЛЬЧУКА**.

На килимі життя, Немов пахуча м'ята, Розквітає Твоя ювілейна дата. Нехай вона повік не одцвітає, Хай сонце Твою хату не минає, Здоров'я зичим не на рік –

На все життя його бажаєм щиро, Щоб радісним і довгим був Твій вік – З добром, достатком, вдячністю і миром. Нехай Пречиста Матінка Марія Тебе візьме під Свій Покров І хай завжди у серці будуть Надія, Віра і Любов.

З любов'ю – дружина Марійка, Тетянка, мама Тая і тато Ярослав.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ

СУБОТА 11 квітня
+5 ... +17

НЕДІЛЯ 12 квітня
+5 ... +18

ПОНЕДІЛОК 13 квітня
+7 ... +15

ВІВТОРОК 14 квітня
+5 ... +7

СЕРЕДА 15 квітня
+5 ... +11

ЧЕТВЕР 16 квітня
+6 ... +14

П'ЯТНИЦЯ 17 квітня
+8 ... +14